

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/69/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412205158
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8412205158.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému L. toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou JUDr. Luciou Rusiňákovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Kežmarok, o zaplatenie 450,13 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok zo 6. 7. 2012 č. k. 4C 69/2012 - 24 zrušuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 116,86 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 18. 12. 2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 28. 6. 2012 domáhala na žalovanom zaplatenia 450,13 eur spolu s 9 % úrokmi z omeškania od 18. 12. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnila tvrdeniami, že 17. 10. 2008 uzavrela so žalovaným zmluvu o pripojení č. A3964878, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Na základe tejto zmluvy vypožičala žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožnila využívať jej telekomunikačné služby. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXX XXX XXX. Pri uzavretí dodatku k tejto zmluve žalovanému odpredala mobilný telefón zn. Nokia 2630 za kúpnu cenu 0,03 eur. Žalovaný nezaplatil riadne a včas cenu telekomunikačných služieb, ktoré mu poskytla, vyfakturovaných v období 9. 8. 2009 - 9. 10. 2009 vo výške 118,19 eur. Okrem zaplatenia tohto tzv. hovorného žalobou sa domáha zaplatenia aj zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur. Tým, že žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v uvedenom období, porušil zmluvné povinnosti, a v zmysle dodatku k zmluve o pripojení je povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu. Pokusom o pokonávku z 3. 12. 2009 žalovaného vyzvala na zaplatenie peňažného dlhu a následne v zmysle čl. 4 všeobecných podmienok platnosť zmluvy ukončila. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval. Žalobou si v súlade so čl. 11 bod 11.14 všeobecných podmienok uplatňuje aj úroky z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie peňažného dlhu uvedenej v pokuse o pokonávku, tzn. dňom 18. 12. 2009.

6. 7. 2012 súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 4C 69/2012 - 24, ktorým uložil žalovanému povinnosti v súlade so žalobnou žiadosťou. Tento platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných tak, ako to ukladá ust. § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Lustráciou v Registri obyvateľov SR súd zistil, že žalovaný je k trvalému pobytu prihlásený na adrese Kežmarok. Osobu žalovaného sa súdu ani za pomoci policajných orgánov nepodarilo nájsť. Preto súd za účelom ochrany práv žalovaného v tomto konaní uznesením z 25. 1. 2013 č. k. 4C 69/2012 - 41 žalovanému, ktorého pobyt súdu nie je známy, ustanovil podľa § 29 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníka v osobe vyššej súdnej úradníčky tunajšieho súdu JUDr. Lucie Rusiňákovej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. 2. 2013.

V rámci prípravy pojednávania súd opatrovníčke žalovaného doručil žalobu s prílohami na vyjadrenie. Opatrovníčka žalovaného sa k žalobe nevyjadřila.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením obsahu spisu súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Z listiny označenej ako „Zmluva o pripojení“ zo 17. 10. 2008 č. A3964878 (ďalej zmluva o pripojení) súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o pripojení s poukazom na ust. § 43 zákona č.610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Podľa dojednania zmluvných strán neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky spoločnosti Orange Slovensko, a. s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby (ďalej všeobecné podmienky) a cenník služieb tejto obchodnej spoločnosti (ďalej cenník). Zmluvou o pripojení sa žalobkyňa zaviazala zriadiť žalovanému prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť mu v zmluve dojednané služby. Za tým účelom mu vypožičala SIM s účastníckym číslom 0917 069 090. Žalovaný sa zaviazal platiť žalobkyňu za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb cenu podľa platného cenníka žalobkyne na základe faktúr v lehote splatnosti a spôsobom dojednaným v zmluve o pripojení.

Z listiny označenej ako „Dodatok k Zmluve o pripojení - č. zmluvy: A3964878“ zo 17. 10. 2008 (ďalej dodatok) súd zistil, že 17. 10. 2008 žalobkyňa uzavrela so žalovaným aj zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala odpredať žalovanému mobilný telefón zn. Nokia 2630 za kúpnu cenu 1,- Sk (0,03 eura), a to za podmienok dohodnutých v tomto dodatku.

Žalovaný v konaní neučinil sporným a vykonaným dokazovaním nebolo spochybnené, že žalovaný nezaplatil cenu za verejné telefónne služby, ktoré mu žalobkyňa poskytla, a ktoré mu vyfakturovala v období 8/2009 - 10/2009 nasledovne:

? faktúrou č. 8782760217 vystavenou 9. 8. 2009, splatnou 23. 8. 2009, znejúcou na sumu 60,02 eur,
? faktúrou č. 8783254532 vystavenou 9. 9. 2009, splatnou 23. 9. 2009, znejúcou na sumu 52,48 eur,
? faktúrou č. 8783750548 vystavenou 9. 10. 2009, splatnou 23. 10. 2009, znejúcou na sumu 4,36 eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 17. 10. 2008 (ďalej zákon elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanvej veci súd na základe vyššie uvedených skutkových zistení a právneho stavu prijal záver, že žalovaný 17. 10. 2008 uzavrel so žalobkyňou zmluvu o pripojení podľa citovaného § 43 a nasl. zákona

o elektronických komunikáciách, vrátane jej dodatku. Súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné podmienky a cenník.

Súd túto zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku posudzoval z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah založený touto zmluvou považoval za vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa v plnom rozsahu vzťahujú právna úprava ochrany žalovaného ako spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 17. 10. 2008 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V prejednávanej veci vychádzajúc z listinných dôkazov v spise súd prijal záver, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o pripojení vrátane dodatku nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by nasvedčovali záveru o nesporebnom charaktere tejto zmluvy. Žalovaný je v zmluve označený ako „fyzická osoba - nepodnikateľ“. Súd tu len dodáva, že dôkazné bremeno na preukázanie nesporebného charakteru zmluvy má dodávateľ. Podľa výpisu z obchodného registra je tiež nesporné, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o pripojení konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné telekomunikačné služby, tento nárok na tzv. hovorné, súd prijal záver, že tento nárok má svoju oporu v zmluve o pripojení z 17. 10. 2008. Žalovanému preto uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni z tohto titulu sumu 116,86 eur, ktorá vyplýva z listinných dôkazov v spise.

V prevyšujúcej časti nárok uplatnený z tohto titulu, a to ohľadne sumy 1,33 eur s prísl., žalobkyni nepriznal, nakoľko žalobkyňa nepreukázala tvrdenie, že by nárok v tejto časti mal tiež svoj základ v tzn. hovornom. Takýto záver z vykonaného dokazovania nevyplýva.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur, súd prijal záver, že žaloba v tejto časti nie je dôvodná. Žaloba zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Žalobkyňa si nárok na zaplatenie tejto zmluvnej pokuty uplatňuje s poukazom na zmluvné podmienky, ktoré sú z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa neprijateľné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorú túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a pod.) v zásade nemožno vyvodit', že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Súd tiež nepopiera význam zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorého účelom je viesť dlžníka (vrátane spotrebiteľa) k riadnemu splneniu zmluvných povinností. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva

a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinnosti vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatornosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl. 6 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Žalobkyňa v prejednávanej veci predovšetkým zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník, čo už samo o sebe zakladá dôvod na jej zamietnutie. Žalobkyňa si žalobou uplatňuje nároky zo zmluvných podmienok, ktoré už boli súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 3. 2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície čl. 7 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov. Ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Priznaním by súd iba toleroval vytváranie pokračujúceho protiprávneho stavu zo dodávateľom.

V súvislosti s týmto dôvodom zamietnutia žaloby súd dáva do pozornosti nasledujúce rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 26/2012 z 23. 5. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 z 15. 3. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 8/2014 z 24. 2. 2012, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C 126/2014 z 23. 10. 2014, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C 53/2014 z 23. 6. 2014 a pod.

K ďalším dôvodom zamietnutia žaloby súd udáva, že tak, ako už súdy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanej veci súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu a formy zmluvy o pripojení vrátane jej dodatku je zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typické štandardné formulárové zmluvy, známe súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulároch je text dojednania o zmluvnej pokute vopred naformulovaný a dodávateľ iba dopĺňa údaje, vrátane výšky pokuty. Žalovaný tak nemal reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednania o zmluvnej pokute ovplyvniť. Nemal možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jeho alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Dodávateľ tak zneužíva svoje postavenie na to, aby diktoval spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo zmluvu neuzavrie. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým je zmluva vrátane dodatku písaná, množstvo zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve, a komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže ani v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky dojednania o zmluvnej pokute. Je na dodávateľovi, ktorý obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

Zmluvná pokuta vychádzajúc z obsahu zmluvy o pripojení a jej dodatku v prejednávanej veci plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nesplatenie poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu v dôsledku nesplnenia doby viazanosti 24 mesiacov a za ušlý zisk vzhľadom na nevyužívanie dojednaných služieb po túto dobu viazanosti. Dojednanie pritom zaväzuje spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu dĺžku využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11 resp. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby bude využívať napr. iba 2 mesiace. Takáto zmluvná pokuta je neprimeranou sankciou, ktorá je objektívne spôsobilá spotrebiteľa poškodiť. Preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nemôže založiť právo na plnenie. Nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa zvyrazňuje aj skutočnosť, že pre prípad porušenia množstva zmluvných povinností žalovaným je dojednaná zmluvná pokuta, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností žalobkyňou nie je dojednaná ani jedna zmluvná pokuta.

Aj tu súd poukazuje na už rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, v ktorých bola ako neprijateľná považovaná takáto zmluvná podmienka, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 sp. zn. 2Co/137/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 sp. zn. 18Co/136/2010 a mnoho ďalších .

Súd k dôvodom zamietnutia žaloby ďalej dodáva, že dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa ani podmienku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z dojednania v čl. 2 bod 2.5: „V prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenia splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu platnosti) je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu...“, bez ďalšieho nemôže byť bežnému spotrebiteľovi bez pochybnosti zrejmé, za porušenie akých konkrétnych zmluvných povinností má zmluvnú pokutu zaplatiť. Zmluvná pokuta bola dohodnutá pre porušenie širokého okruhu rôznych zmluvných povinností, ktoré v dojednaní nie sú všetky presne špecifikované a niektoré sú vymedzené iba odkazom na iné opäť drobným písmom vopred naformulované ustanovenia nie len zmluvy o pripojení a dodatku, ale aj všeobecných podmienok. Taktiež formulácia „vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu platnosti“ vyvoláva pochybnosti o tom, pri akom konkrétnom porušení zmluvnej povinnosti vzniká povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu. Takáto pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná formulácia jeho povinnosti spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Naviac, podľa doterajšej judikatúry dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok (porovnaj Nález ÚS ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31. 5. 2010 sp. zn. 15 C 410/2009 a pod.).

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 1. 1. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 450,13 eur od 18. 12. 2009, tzn. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v písomnom pokuse o pokonávkou. Súd jej tieto úroky z omeškania priznal iba zo sumy zodpovedajúcej výške priznanej istiny 116,86 eur vychádzajúc zo splatnosti nezaplatených faktúr. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne príslušenstva zamietol.

O náhrade trov tohto konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný bol v konaní úspešný v prevažnej časti. Preto mu príslúcha právo na pomernú náhradu trov konania. Podmienkou priznania nároku na náhradu trov je uplatnenie nároku v konaní. Keďže žalovaný si nárok na náhradu neuplatnil, súd mu žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).